

İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞU

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ/MARKSİST-LENİNİST MERKEZİ KİTLE YAYIN ORGANI

Ocak 2005

TKP/M-L 7. Merkez Komitesi 3. toplantısını sonuçlandırdı:

Aralık 2004 tarihinde toplanan Merkez Komitesi tam bileşenle gerçekleştirdiği 3. toplantısını başarıyla sonuçlandırdı.

Partimizin içinde bulunduğu durumu çeşitli yönleriyle değerlendiren ve çıkardığı sonuçları karar altına alan Merkez Komitesi, genel duruma uygun görevler belirlerken, kendisini de değerlendirerek önderlik görevindeki eksikliklerini gidermek için çeşitli düzenlemeler gerçekleştirdi.

Merkez Komitesinin belirlediği görevlerden bazı bölümler şunlardır:

Dünyada durum değerlendirmesi gündeminde:

“... Emperyalist-kapitalist sistemin çok yönlü ve kapsamlı saldırılarına karşı uluslararası planda enternasyonal dayanışmayı büyütmek, ortaya daha güçlü ilerici-devrimci bir irade çıkarmak için büyük biriktelikler yaratmak önümüzde duran bir görevdir. Bu görev öncelikli olarak Marksist-Leninist-Maoistlere düşmektedir. Çünkü, bunu yaratma bilinci ve bunun silahı Marksizm-Leninizm-Maoizm’de vardır. Bugün dünyada ezilen halkların öfkelerini ve tepkisini örgütleyip siyasal iktidar mücadelesine yöneltmede MLM’ler hatırı sayılır bir güce sahiptir. Bu güçlü sınıf savaşımında yenilmez kılacak olan önceliklerden biri de içte ve dışta her türlü anti-MLM anlayışlara karşı uzlaşmaz bir temelde mücadele etmektir. İdeolojik

Sunu:

İşçi Köylü Kurtuluşu uzun bir aradan sonra yayın hayatına elinizdeki özel sayıyla başlamış bulunmaktadır.

İKK, partimiz TKP/ML'nin merkezi kitle yayın organıdır. Faşizmin hüküm sürdüğü, devrimci güçlerin kendilerini ifade etme, örgütlenme hakkının elinden alındığı ülkemizde sesimizi illegal yayınlarımız aracılığıyla duyurmamız bir zorunluluktur. İKK bu zorunluluğun bir gereğidir. İKK, tüm zorluklara karşın, komünistlerin halkı özgür ajitasyon ve propagandayla aydınlatmasının bir aracıdır.

İKK'yı, olanaklarımızın ve genel örgütsel düzeyimizin bir sonucu olarak, bir dönem için özel sayılar biçiminde çıkaracağız. Bu dönem içinde amacımız, sürekli bir şekilde örgütlenme ağını geliştirmektir. Bunun pratik anlamı; İKK'nın çoğaltılmasının ve dağıtımının militanlarımız tarafından sürekli olarak geliştirilmesidir.

İÇİNDEKİLER:

Sunu.....	2
Şehitlerimiz yolumuzu aydınlatan birer meşaledir.....	3
Devrim şehitlerini anmak partiyi ve devrimi sahiplenmektir.....	6
19 Aralık Katliamı ve Hapishaneler.....	9
Devrimci gençlik hareketini yükseltmek için TMLGB güzergahında daha da ileriye.....	14
Irak Direnişi haklı ve meşrudur.....	18
Propaganda ve Ajitasyon Üzerine.....	21

Faşizmin baskısını yaşayanlar, düzenin zorbalığı ve sömürüsü altında inleyenler, örgütlenme hakkı ellerinden alınanlar, sisteme isyan etme cüreti-ni hissedenler, umudunu yitirmeden geleceğin aydınlık olacağına inananlar; işçiler, emekçiler İKK'mızın gelişip güçlenmesi aslında sizlerin katkılarıyla mümkündür. Ancak sizlerin kurtuluş yolunu görmemizle, o yolda yürümenizle, yürüyen militanlarımıza desteğinizle İKK gerçek kimliğine kavuşacaktır. Üzerindeki türlü baskıları kolaylıkla alt edecektir. İKK, her şeyden önce gerçek kaynağı olan sizlerle buluşursa faşizmin korkulu rüyası olacaktır.

Yoldaşlar,

İKK'mızın özel sayı olarak çıkacağı bu dönem içinde birincil olarak İKK'nın çoğaltımı ve dağıtımı ile ilgili tüm görevler yerine getirilmelidir. Bu doğrultuda yaratılacak her olanak mutlaka yedekleriyle güçlendirilmelidir.

İkincil olarak, her komitemiz, her üyemiz gerçekleştirdiği eylemleri ve bulunduğu alandaki önemli gelişmeleri, örgütlülüklerimizin diğer tüm alanlarına iletmek üzere İKK'ya sunmalıdır.

İKK'nın belli süreçler için çıkacak olması bu görevleri savsaklamaya neden olmamalıdır. Bilinmelidir ki bu yönde atılacak her adım, sürekli İKK için atılacak adım olacaktır. Bunu başarmak istiyoruz ve bunu başaracağız. Çünkü biliyoruz ki yoldaşlarımızın her biri İşçi Köylü Kurtuluşunun gelişip güçlenmesini yürekten istemektedir.

Yoldaşlar, hiç duraksamdan görev başına.

ŞEHİTLERİMİZ YOLUMUZU AYDINLATAN BİRER MEŞALEDİR

Şehitlerle aydınlanmış yolda yürüyüşümüz zafere kadar sürecek...

İçinde bulunduğumuz Ocak ayının son haftasının, Partimiz TKP/ML tarafından **"Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası"** olarak ilan edilışinden bu yana geçen onlarca yıllık sürede, Parti ve Devrim şehitlerini anma ve onlardan devraldığımız mücadele bayrağını daha da yükselere taşıma ısrarımızı sürdürüyoruz.

Partimiz TKP/ML kuruluşundan bugüne, ülke topraklarında proletaryanın kızıl bayrağını dalgalandırmak amacıyla MLM'nin kılavuzluğunda, faşist diktatörlüğü yıkıp yerine Demokratik Halk İktidarını kurmaktaki kararlılığını devam ettiriyor. Bu yürüyüşünde Türkiye proletaryası ve emekçilerinin Partimize duyduğu güvende, ona duyduğu saygıda şehitlerimizin payı vardır. Her şehidimiz Partimizin önemli bir değeridir. Her değerlerimiz uzun mücadele tarihimizdeki her ana ayrı bir değer kazandırmaktadır. Onun içindir ki şehitlerimiz, parti tarihimizin ayrılmaz parçalarıdır. Şehitlerimizden çok şey öğrendik ve öğrenmeye devam ediyoruz. Sınıf mücadelesi kızıttıkça öğrenme daha da yoğunlaşacak ve hedefe doğru emin adımlarla ilerleyeceğiz. İlerleyeceğiz ki şehitlerimize sözümüz olan Demokratik Halk İktidarını halkımızla **birlikte** onlara armağan edebilelim.

Şehitlerimiz Demokratik Halk Devrimi mücadelemizde birer yapı taşı olurken, amaçları mücadelemizin önündeki engelleri kaldırmayı başarmak ve mücadeleyi geliştirmekti. Şimdi onların amacıyla yürüyen bizler, şehitlerimizden devraldığımız bayrağı aynı hedefe taşımadaki ısrarımızı **bir kez daha** duyuruyoruz.

Kasım 2004 şehitlerimizde içinden geçtiğimiz sürecin önemli yapı taşlarından olmuşlardır. Onlar çeşitli nedenlerle kesintiye uğrayan Dersim'deki gerilla faaliyetlerimizin

bugün **yeniden** ateşlenmesi ve geliştirilmesi açısından yapı taşıdır.

Onlar korkaklığın, yılgınlığın, mücadele kaçkınılığının, tasfiyeciliğin ve sağcılığın önünde kendi bedenlerinden bir set oluşturdular Dersim'deki duruşlarıyla. Gerilla savaşının, ondan duyulan korkunun ürünü olarak aşağılandığı günümüzde, Dersim Şehitleri gerilla savaşında ısrarın ve kararlılığın sembolü oldular. Onlar, **sürecin kendilerine yüklediği sorumluluğu yaşamları pahasına ve tereddütsüzce yerine getirmenin** yapı taşlarıdır. Onlar yüklendikleri sorumluluğun ve misyonun bilincini, kararlılığı, feda ruhunu kuşanmayı Dersim dağlarından haykırarak bizlere yeniden öğretmiştir. Dersim dağlarında halkımız ve Partimiz TKP/ML'yi selamlarken bize öğretmişlerdir bir kez daha yapı taşı olmanın misyonunu.

"Yılların çaba ve emekleri verilmiş, bedeller ödenmiş, neredyse her metrekare toprağı şehitlerimizin kanıyla kızıla boyanmış, en önemlisi partimizin doğumu kuruluşuna kendini sunmuş Dersim'e uzun bir aradan sonra tekrar ayak basmak, bayrağımızı yeniden göndere çekip dalgalandırmak, başta organizasyon açısından, ama inanıyoruz ki tüm yoldaşlarımız açısından da coşku yaratmıştır. Bu coşku ve çıkışımız başta şehitlerimiz olmak üzere Partimiz, yoldaşlarımız ve halkımız şahsında organ olarak selamlıyoruz." (Dersim Gerilla Birliği Parti Organı – Şehit üyelerimizin üyesi oldukları organ)

Onlar nasıl ki, yarattıkları coşkunun bilincindeyseler, bizler de Dersim'deki mücadelede sürekliliğin ve gelişmenin olacağının kararlılığında ve bilincindeyiz. Her şehit düşen yoldaşımıza nasıl ki, mücadelemizle kararlılığımızla ve hesap sorma bilincimizle sahip çıkıyorsak, Kasım 2004 şehitlerimize de **aynı bilinç ve irade beyanıyla** sahip çıkıyoruz.

Partili olmak faaliyet alanlarımızda

da aynı bilinç ve irade ile ortak hedefe yönelmeyi gerektiriyor. Beraber üzülmeye, beraber sevinme refleksleri geliyor. Dünyanın ya da ülkemizin herhangi bir yerinde olumlu/olumsuz bir gelişme Munzur Dağı'ndaki yoldaşlarımızı da Karadeniz dağlarındaki yoldaşlarımızı da, şehirlerde, semtlerde, yurtdışında, hapisanelerde, gençlikte faaliyet yürüten yoldaşlarımızı da aynı oranda etkilemekte, neredeyse aynı tepkiyi vermelerini sağlamaktadır. Partimizin gerçek bir örgüt kimliği kazanmasının temel kriterlerinden biri budur. Her alanımızın, her komitemizin, her yoldaşımızın diğer bir yerdeki gelişmeyi kavraması, partideki her gelişmeyi kendi parçası olarak sahiplenmesi ve aynı duyarlılık ve bilinçle her gelişmede katabileceğini ortaya dökmeye ulaşmak istediğimiz örgütün gelişmiş özellikleridir. Ve bunun başarılmasının bir yolu da ileriye adım atma cüretini göstermektir. Tıpkı Dersim'de yeniden konumlanan gerilla birliğimiz gibi, tıpkı 2. Kongresini gerçekleştiren Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği gibi...

Gençlik örgütümüz TMLGB uzun bir aradan sonra 2 Kongre'sini **başarı** ile gerçekleştirmiş ve Partimiz TKP/ML'yi de bu moral ve coşku ile selamlamıştır. Gençlik örgütümüz olan TMLGB bu selamlamasını şöyle ifade etmişti:

“Çeşitli milliyetlerden Türkiye halk gençliğinin Komünist gençlik örgütü olarak ideolojik-politik gücümüzü halk gençliği içinde sağlam örgütsel bir güce dönüştüreceğiz. İşte bu yolda yılmak olmayacak Durmak olmayacak. Umudun, bilincin ve cüretin düşmana korku salan pratiği var olacak. Bu yolda tüm yoldaşlarımıza ve sınıf mücadelesinde başarılar dilerken Partimiz TKP/ML ve halk ordumuz TIKKO'yu da 2 Kongremizin olanca coşkusıyla selamlıyoruz.” Böylelikle gençlik örgütümüz TMLGB 2. Kongresinin bir **meydan okuyuşu**, bir **isyan** olduğunu dosta düşmana duyuruyordu.

Bu selamlama ve duyuruya tüm partimizden olduğu gibi Dersim

dağlarından bir ses katılıyor. Bu ses, Kasım şehitlerimizin sesiydi ve onlarda Partimiz TKP/ML'nin duyduğu coşkuya ortak oluyor, gençliğimizin sesine ses katıyor.

“Komsomolümüz TMLGB'nin 2. Kongresini gerçekleştirmiş olduğu müjdesini büyük bir heyecan ve coşkuyla almış bulunmaktayız. Bu adımı Komsomolümüz ve partimiz açısından bir başarı olarak değerlendiriyor, Dersim dağlarından bu başarılı adımları ve yiğit gençlik örgütümüz TMLGB'mizi ve yoldaşlarımızı en içten, yoldaşça duygularımızla selamlıyor, daha ileri halkalara ulaşma mücadelesinde çabalarında üstün başarılar diliyoruz. Ve bir kez daha yoldaşlarımızı selamlıyoruz. Şan ve şeref olsun komsomolümüze... Şan ve şeref olsun yarının topçu bataryalarına....”

Evet, bizler de tüm şehitlerimize ve Kasım şehitlerimiz nezdinde bir kez daha seslenerek haykırıyoruz:

Sizlerin yükseklere çıktığınız kızıl bayrağı devraldık, daha yükseklerde dalgalandıracak ve asla bırakmayacağız. Dur, durak yok yoldaşlar. Gün ısrarla savaşmak ve mevzilerimizi ileri taşıma günüdür. Sizin yokluğunuzda bugün daha kinli, daha bilinçli ve daha kararlıyız.

MLM'e olan inancımız ve canımızla devrim istiyoruz. Zalimlerin bizden alacakları canımızdan başka bir şeyimiz yok. **Bu kızıl bayrak elimizde oldukça biz değil onlar korksun!..** diyor ve Parti ve Devrim Şehitlerini bir kez daha anıyoruz. **Şan ve şeref olsun şehitlerimize! Şehitlerimiz Partimizin meşalesidir, bu meşale yolumuzu aydınlatıyor!..**

Komünist Önder Mehmet Yoldaş Eylemlerle Anıldı

Komünist önder Mehmet Demirdağ yoldaşın ölüm yıl dönümü nedeniyle yapılan eylemlerde de halka çeşitli çağrılar, duyurular yapıldı:

Ese Yaylası'nda şehit düşen, komünist önder Mehmet Demirdağ ve yoldaşlarımızın, şehit düşüşlerinin 7. yıldönümünde, Sarıgazi'de "Komünist önder Mehmet Demirdağ ölümsüzdür", "Dersim şehitleri ölümsüzdür", "İbrahim'den Mehmet'e yaşasın Partimiz TKP/ML", "Partimiz katillerin peşindedir", "TİKKO vuruyor, Dersim kızlaşıyor", "Ese Yaylası şehitleri ölümsüzdür", "Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz", "TKP/ML-TİKKO" imzalı yazılamalar gerçekleştirildi.

Şehitleri eylemlerle anan, şehitlerin aydınlattığı yoldaş yürüyüşlerine devam eden, kızıl bayrağı ellerden düşürmeden taşımanın onurunu yaşayan TKP/ML militanları 27 Kasım 2004 tarihinde Yunus Emre, Sekiz Evler, Mezarlık ve Gazi Mahallesi'nde yazılamalar gerçekleştirdi. Duvarlara "Dersim şehitleri ölümsüzdür", "Cafer, Muharrem, Aşkın yoldaşlar ölümsüzdür", "Selam olsun halk için ölenlere", "Gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı", "Parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür", "Parti, Ordu, Gençlik Birliği Halk Savaşı ile devrime"

Duvar Yazılamaları ile Halka Çağrılar Yapıldı

TKP/ML militanları, İstanbul'un çeşitli yerlerinde duvar yazılamalarıyla Dersim'de silah elde şehit düşen yoldaşlarımızı halka duyurdular. Her olanak halka sesimizi duyurmanın, halka çağrılar yapmanın, halkı bilgilendirmenin aracıdır militanlarımızın elinde. Her geçen gün daha da fazla kullanılacaktır bu olanaklar. Faşizmin hiçbir gücü, yaşadığı sloganlarımızın haykırılmasına, yazılmasına engel olamayacaktır.

Esenyurt'ta çeşitli yerlere "Aşkın Günel ölümsüzdür", "Cafer Kara ölümsüzdür", "Muharrem Yiğitsoy ölümsüzdür", "Dersim şehitleri ölümsüzdür", "Yaşasın halk savaşı", "Gerillalar ölmez", "Umutun adı TKP/ML-TİKKO", "Önder İbrahim Kaypakkaya" sloganları yazıldı.

DEVİRİM ŞEHİTLERİNİ ANMAK DEVİRİMİ VE PARTİYİ SAHİPLENMektir

Toplumlar ve devrimler tarihinde, sınıf savaşımının gelişimi ve niteliği açısından sürece damgasını vuran, sarsıcı ve tayin edici dönemler ve anlar vardır. Bu dönem ve anların sarsıcılığı ve etkisi sınıfların ve toplumların belleğinde silinmez, kalıcı izler bırakır. Bu günlerin izleri toplumların ve sınıfların dokusuna belirgin bir şekilde etki yapar. Ocak ayı da daha çok devrim ve komünizm uğruna hayatını proleter devrimlerin gelişimine adanmış bir çok değerli şahsiyetin ölüm tarihini ifade etmesi açısından Partimiz tarafından diğer aylardan farklı kılınmış ve son haftası Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası olarak ilan edilmiştir.

Proletarya biliminin usta teorisyeni ve eşsiz önderi ekim devriminin mimarı **V.İ.Lenin** yoldaşı Ocak ayında kaybettik. Alman proletaryasının kararlı önderlerinden **Rosa Lüksemburg ve Karl Liebknecht**'i Ocak ayında kaybettik.

TKP'nin önderi ve kadroları olan **M. Suphi** ve 14 yoldaşı faşist Kemalist diktatörlük tarafından Ocak ayında katledildi.

Yine Ocak'ta kaybettik Türkiye proletaryasının ilk şehidi **Ali Haydar YILDIZ**'ı. Ve komünist önder **KAYPAKKAYA** yoldaş Ocak'ta düşmanın eline esir düştü. Bundandır ki partimiz TKP/ML, Ocak ayının son haftasını parti ve devrim şehitlerini anma haftası kabul etmiştir.

Sınıf savaşımında İdeolojik-politik-örgütsel olarak doğuşların, beden olarak yitişlerin, dönüşümlerin, inşa olmanın, ilerlemenin ve dorukları tutuşturarak gök kubbeyi sarsan ölçüde, güneşi kuşatanları andığımız bir haftadır, Ocak ayının son haftası. Baskı ve zulmün sömürü ve yağmanın ortadan kaldırılması kavgasında sömürsüz ve sınıfsız topluma varma mücadelesinde, insanlığın özgürleşme yürüyüşünde, bugünlere gelmemizi sağlayarak bedenlerini devrim yolunda armağan eden savaşçılarımızı, militanlarımızı, kadrolarımızı, önderlerimizi andığımız

haftadır, Ocak ayının son haftası.

Şehitlerimiz büyük bir devrimci cüret ve sarsılmaz bir inançla yaşamlarını devrime armağan ettiler. Onlar, özgür geleceği yaratma kavgasında sınıf düşmanlarımızdan hesap sorma bilincimizi güçlendirdiler. Ve onlar, devrimci savaşımı geliştirme mücadelesinde ölümsüzleşerek, komünizmin yüce bayrağını devrettiler bizlere. Onlar bizi var eden, geliştirip bugünlere taşıyan, devrimimizin teorisi, pratiği ve siyasi hattımızın bütünleşen diyalektikidir.

Bu hafta, şehit yoldaşlarımızın devrim ve komünizm idealleriyle daha güçlü bütünleşmenin, onların devrimci duygularıyla birleşmenin haftasıdır. Duygu ve düşünce yoğunlaşmasında yoldaş özlemini, yoldaş sıcaklığını ve yoldaş bağlılığını derinlikli ve kapsamlı olarak daha fazla hissettiğimiz haftadır. Hüzünü ve coşkuyu aynı anda ve bir arada yaşıyoruz. Bedenen aramızdan ayrılarak ellerimizde bayraklaşan, dillerimizde sloganlaşan, devrim ve komünizm ideallerimizde cisimleşen şehit yoldaşlarımıza olan bağlılığın ifadesidir, Ocak ayının son haftası.

Devrim şehitlerini anmak devrimi ve partiyi sahiplenmektir. Neden devrim ve parti şehitlerini sahiplenmek devrimi ve partimiz **TKP/ML**'yi sahiplenmektir?

Sınıflı toplumlarda her bir birey ait olduğu sınıfın düşüncelerini taşır. Ve taşıdığı düşünceleri doğrultusunda yaşar. Düşüncelerinin yaşam bulması ve gerçekleşmesi için mücadele eder ve çalışır. Savunduğu idealler uğruna yaşamını ortaya koyar; gerektiğinde çekinmeden büyük risklere girer ve bedeller öder.

Çağımızın toplumsal kurtuluş savaşçıları, çağdaş komünarlar olan devrimciler, devrim idealleri uğruna her türlü zorluğu göze alarak, bedel öder, yaşamlarını devrime armağan ederler. İdeallerinin maddi güce dönüşmesi

insanlığın özgürleşmesi için bedenlerini armağan etmekten çekinmezler. İdealleriyle özdeşleşen, düşünceleriyle bütünleşen devrimciler, amaçlarından kopartılarak anlaşılabilir. Onlar, bedenlerini devrime armağan ederken devrimi gerçekleştirmek için büyük cüreti kuşanmıştır. Bundandır ki devrim şehitlerini sahiplenmek devrimi sahiplenmektir.

Toplumların özgürce gelişimi ve ilerlemesi önünde en büyük engel emperyalist-kapitalist sistemdir. Bu sistem varlığını ezilenlerin sömürülmesi ve mülksüzleştirilmesi üzerinde kurmuştur. Halkların açlık ve sefalet içinde yaşaması, cehaletle zincirlenmesi pahasına sistemlerini devam ettirmektedir.

Dünyamızda açlık ve toplumsal yıkım yaşamın doğal bir fenomeni haline getirilmiştir. İnsanlık günümüzde daha fazla acı çekmektedir. Dünyada bilimin teknolojinin devasa gelişim boyutundan ve ortaya çıkardığı nimetlerden sadece sömürücü ve egemen sınıflar ve onların efendisi olan kapitalistler ve emperyalistler faydalanmaktadır. Sınıflar arasındaki uçurum, ülkeler arasındaki fark hızla büyümektedir. Dünyanın zenginliği bir avuç kapitalist ve onların uşaklarının elinde birikirken, yoksulların elinde dayanılmaz ve kabul edilmez bir yokluk ve açlık büyümektedir. Dünyada sermaye de sefalet de devasa boyutlara varmıştır. Ezilenlerin ve sömürülenlerin değişim istemi ve talebi her geçen gün artarak daha fazla kendisini hissettirmektedir. Bu değişim talebini karşılayacak olan sosyal devrimdir. Bu devrimin ülkemizde aldığı biçim demokratik halk devrimidir. Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirmenin stratejisi halk savaşıdır. Silahlı mücadelenin özgürlüğümüzde aldığı biçim ise gerilla savaşıdır. Toplumların değişim ihtiyacı var oldukça onu gerçekleştirecek olan stratejinin halk savaşı olacağı vazgeçilmez bir gerçek olarak proletaryanın ve ezilen dünya halklarının elinde güçlü bir silah olarak

kalacaktır.

Toplumsal yapıyı proletaryanın ve ezilenlerin lehine değiştirme mücadelesinin yolu iktidarı ele geçirmektir. Proletarya kendisiyle birlikte ezilen sınıf ve tabakaları kurtararak insanlığı yıkım ve açlıktan, sefalet ve cehaletin ağır pençesinden çekip alacaktır. Bu kolay olmayacaktır. Karşı devrimci sınıfların örgütlü ve şiddetle dayalı direnciyle karşı karşıya kalacaktır. Bu direnci kırıp, alt etmek için örgütlülüğe ihtiyacı vardır. Politik iktidarı ele geçirmek için proletaryanın örgütten başka bir silahı yoktur. En güçlü ve yenilmez silah örgüttür. Proletaryanın, örgütlü ve öncü güce olduğu kadar, silahlı bir güce yani devrimci bir orduya da ihtiyacı vardır. Bu örgütler kitleleri örgütledikleri ölçüde büyük bir değişim gücüne kavuşacak, maddi bir güce dönüşecektir. Ancak o zaman muzaffer güne varılabilir.

Proletaryanın, kendinde olan gücü kendisi için bir güce dönüştürme silahı onun devrimci karakteridir. Kitlelerin edilgen gücünü aktif bir güce, devrimi örgütleme ve gerçekleştirme gücüne dönüştürmenin silahı da Marksizm-Leninizm-Maoizm'dir. Devrim teorisi ve insanlığın kurtuluş bilimi olan MLM bilimiyle ve onun örgütlü ve öncü gücü olan Komünist Partiyle kitlelerin yenilmez gücü birleşip, örgütlenip harekete geçtiği zaman toplumsal değişim gerçek haline gelir.

Adına devrim denilen köklü değişim, devrimci zorun ustaca ve başarıyla örgütlenmesiyle gerçek haline gelir. Bunun için büyük fedakarlıklar, sınırsız ve sayısız da bedel ödemeyi göze almak gerekir. Bedel ödemeyi göze almadan devrimci zorun gerçekleşmesi mümkün değildir. Devrimin bir zorunluluk olduğu ve bugün, yaşamsal bir ihtiyacın örgütlenmesinden başka kurtuluş yolunun olmadığı bilinciyle sorumluluk yüklenmek bu inançla çalışmak gerekir.

Parti şehitlerimiz bizlere bu bilinci güçlü ve etkili bir şekilde gösterdi ve bunun için canlarını feda etti.

Devrim saflarında yılgınlığın umutsuzluğun karamsarlığın güvensizliğin fazlaca olduğu bir süreçte feda ruhunun da yükseltilmesi bir o kadar ihtiyaçtır. Fedakarlığın bedel ödeme, bedel ödetmenin bilinci ve inancı Dersim topraklarında bir kez daha şehitlerimiz şahsında cisimleşti, gerçek oldu. Bugün Dersim topraklarında şehit düşen **Muharrem Yiğitsoy, Aşkın Günel ve Cafer Kara** yoldaşlarımız her türden tasfiyeciliğe karşı namuslu bir militan duruş oldular. Onlar, yılgınlığa kaçkınlığa karamsarlığa karşı devrim ve parti bilincinin kararlı militanları oldular. Onlar tıpkı diğer parti şehitlerimiz gibi canlarını halk savaşına armağan ederken, insanlığın kurtuluş yolunun nerede nasıl olması gerektiğinin, mütevazı yol göstericileri oldular. Tereddütlerin sarsılmaların, şüphe ve kaygıların fazlaca yaşandığı bir süreçte Dersim şehitlerimiz devrim ve parti bilincinin yenilmez gücü oldular.

Bugün, **düşmandan kitlelerden yenilgilerden öğrenmek** kadar **şehitlerimizden devrim tarihinden ve partimizin mücadele tarihinden öğrenmek** bir görevdir. Bugün parti şehitlerimize daha güçlü ve doğru bakacağız. Bugün onların devrim mücadelesinin her tarihi kesitinde oynadıkları role ve taşıdıkları misyona yerine getirdikleri görevin ağırlığına bunları yerine getirme tarzına ve niteliğine bakarak, onlardan öğreneceğiz.

Şehitlerimizin her birini anarken, savundukları devrim ve parti görüşlerinin düzeyini, gücünü öğreneceğiz. Kitlelerle buluşma tarzlarına onlarla oluşturdukları politik bağın niteliğine ve düzeyine bakıp, öğreneceğiz. Kitleleri örgütleme tarzlarını ve halka karşı duydukları güvenin kendisini öğreneceğiz. Parti ve devrim sorunlarına yaklaşım tarzlarını ortaya çıkan sorunları çözüm yöntemlerini öğreneceğiz. Parti ve savaş, parti ve kitle, savaş ve kitle ilişkilerini ele alış tarzlarını çözüm yöntemlerini, önderlik tarzlarını öğreneceğiz. Her

bir şehidimizin yaşamını, düşünme ve çalışma tarzını, örgütleme ve savaş tarzını yetenek ve becerisinin düzeyini öğrenmeye bakacağız. Onlara bakmak, devrim ve partinin gücünü öğrenmek, yetenek ve becerisini ortaya çıkarmayı bilmektir.

Şehitlerimizi anmak **İbrahim'den Mehmet'e, Mehmet'ten Muharrem'e, Aşkın'a, Cafer'e** süren parti ve devrim tarihimizi savaş ve mücadele geleneğimizi öğrenmektir. Ekim devriminden günümüze uzanan devrimler tarihini öğrenmektir. Şehitlerimizi anmak, Mustafa Suphi yoldaştan başlayarak, komünist önder **Kaypakkaya** yoldaşa, önder yoldaştan bugüne dek süren işçi sınıfının ve kahraman emekçi halkımızın mücadele tarihini ve geleneğini öğrenmektir.

Partimiz TKP/ML yok edilemeyecek teslim alınamayacak kadar güçlüdür. Bunun bilincinde olarak sınıf mücadelesinin gerektirdiği görevleri yerine getirmekte tereddüt göstermeden mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Parti şehitleri, devrimin gereksinimlerini en iyi şekilde karşılayacak niteliklere sahip oldukları için büyüktür. Onlar herkesten çok ilerisini görmeye çalıştıkları partiyi ve devrimi örgütleyecek düzeye getirmek için mücadele ettikleri için büyüktür. Onlar istediklerini herkesten çok, herkesten güçlü istediler ve taşıdıkları idealler uğruna yaşamlarını vermekten çekinmediler. Partimizi karşı konmaz bir şekilde zafere götürecek olan gerçeğin bilincinde olarak şehitlerimizi analım. Ve haykıralım "gerillalar ölmez yaşasın halk savaşı", "parti ve devrim şehitleri ölümsüzdür"

19 ARALIK KATLIAMI ve HAPİSHANELER

19 Aralık 2000 yılındaki katliamın üzerinden 4 yıl geçti. Bilindiği gibi, 19 Aralık 2000'de egemen sınıfların faşist diktatörlüğü, politik tutsakların bulunduğu 22 hapishaneye, aynı anda saldırdı. Ölüm Orucundaki ve Süresiz Açlık Grevindeki tutsakları teslim almak için hapishaneler yakıldı, yıkıldı. Saldırı olduğunda kimi tutsaklar ölüm orucunun ellili günlerindeydiler. "Yaşama dönüş" gerekçesi bu koşulda gerçekleştirildi. Faşist diktatörlüğün saldırısıyla kurşunlanarak ve yakılarak 28 devrimci katledildi, yüzlercesi yaralandı ve tutsaklar saatlerce işkencelerden geçirilerek yarı çıplak halde F tipi hücrelerine götürdü. Böylece faşist diktatörlük hücre tipi hapishane sistemini hayata geçirdi.

Hücre tipi hapishanelere götürülüş, tutsakların direnişini kıramadı ve bitiremedi. Tersine, direniş daha da kitleselleşti. Çok yönlü sürdürülen direniş, mevsimleri devirip belli bir aşamaya geldikten sonra, bizim de içinde bulunduğumuz parti ve örgütlerin büyük bölümü direnişi farklı biçimleri esas alarak sürdürmeye devam etti ve

direniş hala devam ediyor.

F tipi denilen hücre sistemi ile birlikte hapishane koşulları daha da ağırlaştı. Tecrit ve izolasyonu esas alan ve bu bunu en katı biçimde uygulamayı amaçlayan hücre sistemi hapishanelerde tutsakların teslim olması istenmektedir. Çünkü teslimiyet dışardan sağlanan bir şey değildir, sadece kişinin kendisinin kabulüyle gerçekleşebilir. Tecrit ve izolasyon devam ediyor. Keyfi yaptırımlar, tutsaklar aleyhine açılan davalar, "disiplin cezaları", "yasaklar" vb. bütün hızıyla devam ediyor. Politik tutsakların direnişini hazmedemeyen sınıf düşmanları, şimdi de, zorunlu çalışma, tek tip elbise gibi (öteden beri hayata geçirme hesabını yaptıkları) baskıları eklemek istiyorlar. Yeni ceza ve infaz yasasında da bunun "yasal" dayanaklarını hazırladılar. Yasa taslağında "zorunlu çalışma" ve "Tek Tip Elbise" maddeleri olmasına karşın, gerek tutsakların bu baskılara boyun eğmeyeceklerini kararlılıkla açıklamaları ve gerekse de başta tutsak aileleri, tutsakların yoldaşları ve ilerici, demokrat, duyarlı çevrelerin gösterdiği

tepki sonucu "taslaktaki bu maddeleri geri çektiklerini" ifade ettiler. Tutsakların ve onların direnişini sahiplenen tüm devrimcilerin bu yasaların hayata geçmesini her ne olursa olsun engelleyeceklerini ve girdiği süreçte bu direnişin kendilerine sadece ayak bağı olacağını hesaplayan devlet bir geri adım attı. Dolayısıyla şimdilik bu "yasa" maddeleri yeni ceza ve infaz yasasında bulunmuyor. Ancak bu durum, öteden beri uygulanmak istenen bu maddelerin fiilen uygulanmayacağını veya yeniden yasal düzenleme olarak gündeme gelmeyeceğini garantilemez. Bu konuda uyanıklığı elden bırakmamalıyız. Geniş kesimleri bu maddeler hakkında bilinçlendirmeye devam etmeli; bu maddelerin önce gündeme getirilmesinin ve sonra da "geri çekilmesinin" gerekçelerini geniş kesimlere anlatmayı sürdürmeli; devletin devrimci tutsaklara yönelik politikalarını ("onları ezme", "kişiliksizleştirme", "zorla çalıştırılacak köle haline getirme") teşhir etmekte kararlı ve ısrarlı davranmalıyız. Bu görevleri yerinde getirmekte tereddüt göstermez, rehavete kapılmaz, hapishanelerde her şey yoluna girdi diye düşüncesizlik etmezsek faşist devlet başarılı olamayacaktır. Tersine olursa düşman sevinecektir. Tutsakları yalnızlaştırmayı başardığını görecektir ve fiilen söz konusu yaptırımları, baskı ve işkenceyle uygulamaya çalışacaktır. Bu yüzden sınıf düşmanlarımızın, politik tutsakların kişiliklerini ezme, onları askerleştirme ve işgücünden yararlanılacak köleler yapma hesabına karşı daha fazla çaba sarf etmeliyiz.

Sömürücü sınıfların ortaya çıkışıyla hapishaneler de ortaya çıkmıştır. Esas olarak kendi sistemine karşı çıkan, mülklerine yönelen, rahatlarını bozan ve kendilerine muhalefet edenleri etkisizleştirmek, boyun eğdirmek için inşaa edilmiştir hapishaneler. Sömürücü egemen sınıflar iktidarda olduğu müddetçe de hapishaneler bu işlevi görür. Dolayısıyla halkın baskı altına tutulması için devletin önemli, temel kurumlarından biridir. Mevcut devletin

yıkılmasıyla bu kurumun işçi sınıfı ve emekçi halk üzerindeki baskısı da ortada kalkacaktır.

Bir toplumda hapishanelerin durumu önemli ölçüde o toplumun aynasıdır. Hapishane koşulları egemenlerin gaddarlık derecesini, demokrasilerinin niteliğini ve derecesini gösterir. Halkın hapishanelerle ilişkisi halkın demokrasiye sahip olma derecesinin de bir göstergesidir. Kısacası hapishaneler bir toplumun hangi demokrasiye ne derecede sahip olduğunu önemli ölçüde gösterir. Hapishanelerin **yapısını, koşullarını, yönetimini** halk belirlemiyorsa, hapishanelerdeki sorunlara müdahale edemiyorsa, bu sorunlar hakkında bilgisiz bırakılıyorsa halk demokratik işleyişten dışlanmış demektir. Hapishanelerde halka rağmen bir yönetimin, yapının, koşulların var olduğu yerde egemen sınıfların dizginsiz bir diktatörlüğü vardır.

Ülkemizde geçerli olan da halka rağmen hapishanelerdir. Faşist diktatörlük, hapishaneleri düşünce yapısına uygun bir yönetim politikasıyla ele alıyor/yönetiyor. Kuşkusuz her şey egemen sınıfların amacı, planı, hesapları, istemi ve arzusuna göre yürümüyor, yürümez de. Hapishanelerin koşulları, hapishanedekilerin örgütlülük gücüne, boyun eğip eğmeme derecesine, direnme/mücadele etme kapasitesine ve geniş kitlelerin hapishanelerdekiileri sahiplenme derecesine de bağlıdır. İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin örgütlü mücadelesi gelişkinse/yüksekse ve yine bu halk kitleleri hapishanelerdekiileri sahipleniyorsa sınıf düşmanları hapishanelerdekiilerin koşullarını ağırlaştırmaz, tersine düzeltmek zorunda kalır. Tersine olursa, koşulları her geçen gün daha da ağırlaşır ve keyfi bir yönetim sürer.

Açıktır ki egemen sınıflar hapishanelere, kendilerine karşı direnen, savaştan işçi ve emekçileri koymak için ihtiyaç duymuşlardır. İşçi ve emekçilerin örgütlü mücadelesi geliştikçe, egemenlerin sistemi/ saltanatı

tehlkeye girdikçe bizleri toplu halde oralara tıkmak için inşaa edilmiştir hapishaneler. Devrimci mücadele sürecinde daha bugünden oralarda yoldaşlarımız, dostlarımız, yüzünü görmediğimiz ortak amaçlar için veya baskı ve zulme karşı mücadele yürüttüğü için oralara tıklımış binlerce sınıf kardeşimiz var. Baskıya, zulme, sömürücü, asalak sınıflara karşı özgürlüğümüz için mücadele yürüttükçe oralar bizleri bekliyor. Dolayısıyla, bu bilinçle, hem bugün hapishanelerdeki sınıf kardeşlerimize karşı görev ve sorumluluğumuzun gereği olarak ve hem de halkta demokrasi bilincinin yerleşmesi ve geliştirilmesinin gereği olarak mevcut hapishane sistemine karşı çıkıp, hapishanelerdeki tutsakları sahiplenmeliyiz. Bu, sınıf bilinçli işçilerin, emekçilerin ve her namuslu insanın görevidir. Bu görevi bir an olsun unutmamalıyız.

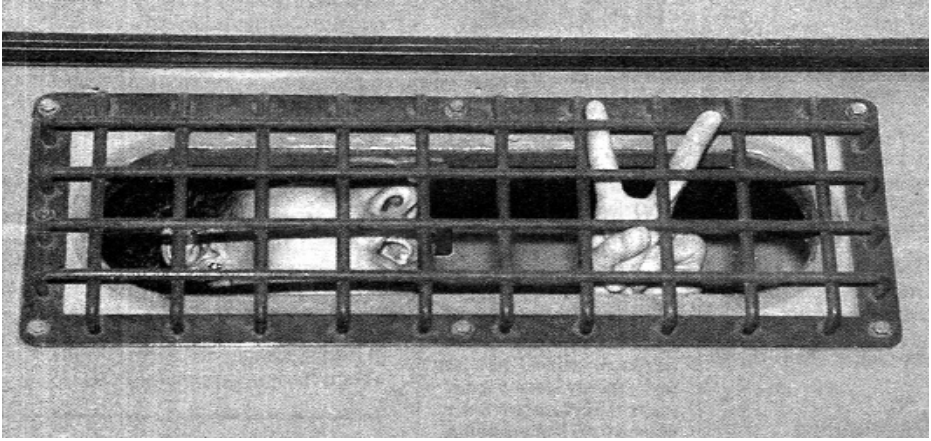
Hapishanelerin koşulları sadece hapishanelerdeki yoldaşların ve diğer devrimcilerin sorunu değildir, belirttiğimiz gibi aynı zamanda dışarıdaki duyarlı insanların da sorunudur. Dolayısıyla mümkün olan en geniş kitlelerin desteğini almak ve sahiplenmesini sağlamak sorunudur. Bu bakımdan diğer devrimciler başta olmak üzere, birlikte hareket edilebilecek en geniş kesimlerle, doğru amaçlar doğrultusunda hareket etmeyi bir an olsun unutmamalıyız. Yine bununla yetinmeyip, bir süredir yavaş yavaş yapmaya çalıştığımız gibi, **bütün ülkelerde politik tutsakların ağır koşullar altında yaşadığı ve başta emperyalist ülkeler olmak üzere bir dizi ülkede hücre tipi sistemin, tecrit ve izolasyon koşullarının sürdüğü koşullarda, sorunun uluslararası bir sorun olduğunu kavrayarak uluslararası düzeyde bir karşı koyuş yaratmak için çalışmalıyız.** Bunun kısa vadeli bir çalışma olmayacağı, ancak orta vadeli kapsayacak bir çalışma olacağı açıktır.

Her vesileyle ve sık sık hapishane koşullarını teşhir eden ve tutsakların temel, ön planda ve güncel olan

taleplerini işleyen ve onları sahiplenmeye ilişkin bildiriler yayınlamalı ve en geniş kesimlere dağıtmalı, bu mahiyette afişler, pullamalar, yazılamalar yapmalı, pankartlar asmalıyız. Kamuyu oluşturup sorunu çözmeye zorlayan yöntemler geliştirmeliyiz. Yine üstlerden özel olarak bir talimat beklemeksizin yerel örgütler hapishanelerde ölümler ve yeni baskılar olduğunda misilleme eylemleri, protesto gösterileri, direnişleri selamlama ve baskılara tepki eylemleri örgütlemeli ve yapmalıdır. İzinsiz (korsan) ve izinli gösteriler, molotoflu, bombalı, silahlı misilleme ve protesto eylemlerle yanıt vermeliyiz. Öte yandan afişler, paneller, açıklamalar, oturma eylemleri, yürüyüşler, tutsaklarla, tutsak aileleri ve onların dernekleriyle maddi-manevi dayanışmalar, dayanışma komiteleri, çeşitli biçimlerde sorunu işleyip sokaklara, mahallelere, işçimemur eylemlerine vs. taşımalıyız. Okullarda, sendikalarda, diğer kitle örgütlerinde, kahvehanelerde, sergilerde, sokaklarda ilanlar, yazılar, karikatürler, resimler, el ürünleri sergilenebilir, köşeler açılabilir. Sorun ve destek bilincinin gelişmesi sağlanabilir. Aydınlar, meslek örgütleri vb. her vesileyle durum ve yeni gelişmelerden haberdar edinip sahiplenmeleri ve destekleri örgütlenebilir. Bunların bir çoğu yapılmıyor değil, yapılanlar daha da geliştirilmeli, yapılmayanları azim ve kararlılıkla yapmalıyız ve daha da yeni biçimlerle zenginleştirip boyutlandırmalıyız. Yapmaya azmettikten sonra hiçbir şey zor değildir. Tarihi görev, sorumluluk ve içerdeki yoldaşlarımız, dostlarımız bizlerden bunu bekliyor....

19 Aralık Katliamının Hesabını Soracağız!

Yaşasın Mücadelemiz! Yaşasın Partimiz TKP/ML!

Devrimci Tutsaklar Hücre Tipi Hapishanelerden Bir Kez Daha Haykırdılar

Devrimci tutsaklar bir açıklama yaparak faşizmin hapishanelerde gerçekleştirdiği ve gerçekleştirmeyi umduğu faşist uygulamaları protesto ettiler; bu uygulamalar karşısında sonuna kadar direneceklerini açıkladılar; ve tüm halkı hapishanelerdeki insanlık dışı uygulamalar karşısında demokrasi mücadelesi vermeye çağırdılar. Onurumuz ve gururumuz olan devrimci tutsakların faşizme isyan çağrılarını, direnerek kazanma çizgilerini olduğu gibi sunuyoruz:

Asla zulme boyun eğmedik ve eğmeyeceğiz

Basına Ve Kamuoyuna

AB'nin gücünü arkasına alan AKP hükümeti ve devlet görevlileri "demokratikleşme", "AB kriterleri", "insan hakları" vb. söylem ve demagogileri eşliğinde, demokratik hak ve özgürlüklere saldırmayı sürdürüyor. Yalan ve demagogilerle temel hak ve özgürlükleri budayan, gaspeden saldırılar atbaşı gidiyor. AKP hükümeti, egemen sınıflar ve AB için attığı her adımı, tüm toplumun yararına bir devrim gibi sunuyor. Peşpeşe çıkartılan yasalar, "devrim, büyük ilerleme" vs. demagogileriyle sunulurken ezilen ve

sömürülen kitleler aldatılmaya çalışılıyor.

AKP hükümeti sözcüsü ve Adalet Bakanı Cemil Çiçek, yalana ve riyakarlığa dayalı burjuva siyasetin arsız ve bayağı diliyle konuşuyor. F ve D tipi tecrit hapishanelerini "devlet konuk evleri" olarak takdim ediyor. AB'yi demokrasinin kabesi gibi göstererek, AB ve F tipi hapishanelerin propagandasını yapıyor. Hikmet Sami Türk, F tipi tecrit hapishanelerini "beş yıldızlı otel" imgesi ve yalanlarıyla savunuyor, zulmün üstünü örtüyor, kamuoyunu aldatıyordu. Şimdilerde de Cemil Çiçek benzer bir yalan ve demagojiyle F ve D tipi tecrit hapishanelerini savunuyor.

F ve D tipi hapishanelerini "misafirhane" gibi göstererek, tecrit zulmünün üstünü örtmekle kalmıyor, giderek daha rafineleştirilecek olan ölümcül tecrit işkencesini, zulmünü boyutlandırmayı amaçlıyor. "Otel" propagandasından "misafirhane" demagojisine geçişin ne anlama geleceğini, ne menem şey olduğunu biz devrimci tutsaklar çok iyi biliyoruz. İlerici-devrimci kamuoyu da biliyor. Hikmet Sami Türk'ün "beş yıldızlı otel"e benzettiği F tiplerinde 117 devrimci tutsak şehit düştü, 600'ün üzerinde tutsak sakat kaldı.

Bir o kadar tutsağın da ağır tecrit koşullarında sağlıkları bozuldu.

Adalet Bakanı “devlet konukevleri” diyerek F ve D tipi tecrit hapisanelerini şirin göstermeye; böylece kamuoyunu aldatmaya çalışıyor. Bu açıklamaların amacı açık ve nettir. Adalet Bakanı’nın demagojileri ve yalanları, hazırlanan yeni CİK (Ceza İnfaz Kanunu) saldırısıyla ilgilidir. Ceza İnfaz Kanunu’nda F ve D tiplerinde sürdürülegelen tecrit ve izolasyon daha ileri boyuta taşınmak isteniyor. Tecrit ve izolasyon yasal hale getiriliyor ve daha ağır bir tecrit ve izolasyon rejimi getiriliyor. Zulüm katmerleştiriliyor.

Bir yandan Ceza İnfaz Kanunu’yla F ve D tipi hapisanelerdeki tecrit ve izolasyon yasallaştırılmaya çalışılıyor. Diğer yandan fiziksel izolasyonun daha etkin ve katı biçimleri geliştiriliyor. Cemil Çiçek’in “devlet konukevi”nin hücresinin havalandırmasının dört yanı rulo çelik tel ile çitleniyor. Hikmet Sami Türk’ün “beş yıldızlı otel”i böylece daha AB’ci ve modern bir görünüm kazanıyor. İşte AB demokrasisinin bir nimeti daha...

F tipi hapisanelerdeki hücre havalandırmalarının çelik tel örgüyle bir baştan öbür başa örülmesi, fiziksel izolasyonu tahkim eden ve Ceza İnfaz Kanunu ile geliştiren, kapsamlı ve ağır tecrit sisteminin bir parçasıdır.

Mimari/fiziki yapısı katı tecrit esasına dayanan F ve D tipi tecrit hapisaneleri beş yıllık uygulama boyunca tecrit ve izolasyonu fiziksel, fiili, yasal ve psikolojik boyutlarıyla geliştirdi. Tecrit ve izolasyon zulmüyle devrimci tutsaklar teslim alınmaya çalışıldı. Bir ve üç kişilik hücreler, yüksek havalandırma duvarları, sürekli kilitli kapılar, üç kitap, sınırlı eşya ve giyecek, gaspedilen haklar, disiplin cezaları, master planı gibi gizli genelgelerle yönetim, işkenceler ve insanı insandan mutlak yalıtma uygulamaları vs. vb. saldırılar Cemil Çiçek ve devlete

yetmedi, yetmiyor. Adalet Bakanı ve devlet daha fazla tecrit ve izolasyon istiyor. Daha büyük zulüm istiyor. Tecrit ve izolasyonu en üst boyuta taşıyarak, devrimci tutsakları teslim almak istiyor. Ceza İnfaz Kanunu ve onun bir parçası olan havalandırmaları tel örgülerle kuşatmak bunun içindir. F tipi hapisanelerdeki havalandırmaları rulo çelik, jiletli telle kuşatmak fiziksel olduğu kadar psikolojik izolasyon amacı da taşıyor. Havalandırmanın tel örgülerle çevrilmesiyle, fiziksel tecrit daha sıkılaştırılırken, F tipi ve tecrit olgusu daha korkutucu ve ürkünç kılınmak isteniyor. Korku, baskı, tecrit, şiddet ve Ceza İnfaz Kanunu ile yasallaştırılacak olan Tek Tip Elbise, Zorunlu Çalışma, disiplin cezaları, yeni ceza davaları açılarak devrimci tutsaklara boyun eğdirilmek isteniyor. Ama bu nafile bir çabadır.

Onyıllar boyunca bu coğrafyada devrimciler katliamlarla, infazlarla, akıl almaz işkencelerle teslim alınmak istendi. Ama başarısız oldu. Şimdi F ve D tipi tecrit ve izolasyon işkencesiyle aynı amaç güdüyor. Ama yine başaramayacaklar. Asla zulme boyun eğmedik ve eğmeyeceğiz. Direndik, direneceğiz. F ve D tipi hapisaneler, tecrit ve izolasyon zulmü, yalnız devrimci-komünist tutsakların değil, tüm ezilen ve sömürülen kesimlerin, demokratik hak ve özgürlüklerini savunanların, insanlık onuru ve değerlerinin yanında olan herkesin sorunudur. Tüm kamuoyunu, F ve D tipi tecrit hapisaneleri konusunda duyarlı ve taraf olmaya, Ceza İnfaz Kanunu ve diğer saldırılara karşı durmaya çağırıyoruz.

DEVRİMCİ GENÇLİK HAREKETİNİ YÜKSELTMEK İÇİN TÜRKİYE MARKSİST LENİNİST GENÇLİK BİRLİĞİ'NİN GÜZERGAHINDA DAHA DA İLERİYE!

Faşizm, devrimci, ilerici hareketi olduğu gibi, devrimci gençlik hareketini de boğmak, ezmek için saldırılarına devam ediyor. Bu saldırılar her zaman vardı. Çünkü, onların geçmişlerinden çok iyi bildikleri bir gerçek var. Gençlik ne kadar kendi geleceğini istemek, yaratmak mücadelesi verirse o kadar proleter hareketin güçlenmesini, etkili olmasını sağlayacaktır. Biliyorlar ki, devrimci bir gençlik hareketi Marksist-Leninist-Maoist hareketin benimsediği, kucakladığı ve önderliğinde iktidarı alt etmeye kadar götürebileceği bir harekettir.

İddia ediyoruz ki, gençliğin istemleri, içinde bulunduğu koşullara isyanla birleşiyor. İddia ediyoruz ki gençlik, kurtuluş umudunu zafere yürürken kararlı, kendi içinde sağlam bir birlik oluşturmuş ve silahlı karşı devrime karşı silahlı devrimi savunan saflarda bulacaktır. İddia ediyoruz ki bu saflar Marksist-Leninist-Maoistlerin safıdır.

Türkiye halkının işçi, emekçi, köylü gençliği, hak gasplarına karşı her eyleminde ve her hak talebinde devletin kolluk güçlerinin saldırısına uğrayan orta öğretim ve üniversite gençliği...

Faşist Türk devleti kurulduğu andan ve hatta öncesinden bu yana emperyalizme bağımlıdır. Bu öyle bir devlettir ki, işçilerin sırtından kazandığı artı-değeri, köylünün emeğini egemen sınıfların sermayesine akıtmak için her yolu açmıştır. Öyle bir devlet ki, üzerine kurulu olduğu coğrafyanın kültürünü geliştirmek yerine onu baltalamak, kösteklemek için faşizme saplanmış kalmıştır. Öyle bir devlet ki Kürt ulusunun varlığını inkar etmiş, Kürt ulusunu asimile etmek (Türkleştirmek) için her yolu denemiştir. Bu devlet, halkın, geçmişiyile olan bağıını koparmak için özellikle eğitimi (her alandaki eğitim) tümüyle tarihi gerçeklerden arındırmış

ve yapay bir tarih anlayışıyla “yeni nesil” yaratmak için “yeni tarih” yaratma çabasına girişmiştir. Tarihi zulme isyan olan halkı sadece “Mustafa Kemal’in halkı” yapmak için tarihi hiç yaşanmamış halde manipüle ettiler..

Geçmişi devrimci hareketi yok etmek üzere giriştiği katliamlarla dolu bu devletin, bugün de elinde kan var. İdam sehpalarında geleceği (gençliği) devrim sloganlarıyla selamlayan yığıtlerin ölüm fermanlarını veren faşist generaller bugün bu devletin koruması altında zevk-ü sefa içinde yaşıyorlar. Bu devletin eli kanlı katillere akıttığı olanağa karşın, hakkı olduğu halde YÖK protestosu gerçekleştirenler gençlere sokaklar kapatılıyor. Hakları olduğu halde gençler iyi bir eğitimden mahrum bırakılıyorlar. Okumak için ve hatta aç kalmamak için çocukların çalışmak zorunda kaldığı bu düzende eğitim hakkını talep edenler “terörist” olarak fişleniyor, damgalanıyor, coplanıyor... Asgari ücretten daha azücretle çalıştırılan gençlerin çok olduğu bu ülkede sendikalaşma hakkı için işçiler iş bıraktıklarında karşılarında jandarmayı görüyor... Köylü gençler cahilliğe mahkum yaşamaya devam ediyorlar. Bu devlet gericiliğin, emperyalist tekellerin devletidir. Bu devlet halkın tümüyle altında ezildiği bir sömürü ve talan çarkının korunmasından, devam etmesinden sorumludur.

Halkın kurtuluş umudunu, örgütlü ve sürekli bir mücadeleye dönüştürmek için elde silah gerilla savaşını geliştirmek üzere savaşınların karşısında, yine bu devlet var... Bu devlet yıkılmalıdır ve yıkılacaktır... Yerine kurmak istediğimiz Demokratik Halk İktidarı için gerekli olan budur.

Türkiye Halkının Yığıt Gençleri!

Proletarya önderliğindeki demokratik Halk Devrimi bu faşist devletin sonunu

getirecek ve bugüne kadar her ileri talebi, çıkışı, isyanı zor ile bastırılanlar çıkamayacakları o derin kuyuya sokulacaklar... Ve sizler, ancak sizlerin katılımıyla, sizlerin coşkun, durmak bilmez, fedakar mücadelesi ile başarılacak bu görevi yerine getirmeye bugünden başlamalısınız. Partimiz TKP/ML sizleri bu görevi omuzlamaya çağırmaktadır. Bu görevi yerine getirmek için örgütlenin. Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği tüm halk gençliğini devrimci, örgütlü mücadeleye katılmaya çağırmaktadır.

Örgütlenme zorunluluğunun mücadelenin başarıyla yürütülmesinin birinci koşulu olduğunu herkes bilir ya da kabul eder. Ancak “nasıl bir örgüt?” sorusuna verilen yanıtlar değişir. Çünkü “nasıl bir örgüt?” sorusunun içinde “ne için” ve “nasıl bir mücadele için örgüt?” sorusu vardır. Biz komünistler mevcut devleti parçalamak ve demokratik halk iktidarını kurmak için örgütlenmekteyiz. Bu örgüt tepeden tırnağa silahlanmış devlete karşı silahlı mücadeleye uygun olarak örgütlenmektedir ve örgütlenmeye devam edecektir. Bu örgüt illegal örgütlenmekte ve kitlelerle bağlarını sürekli geliştirmek için çalışmaktadır. Bu örgüt devletin zayıf olduğu ve devrimi geliştirebileceği ve koruyabileceği alanları esas alarak örgütlenmektedir. Her şeyden de önemlisi bu örgüt sıranmış devrimci teorinin rehberliğini benimseyerek, hatalarını, yanlışlarını sıranmış proleter teori ile kavrayarak örgütlenmektedir.

TMLGB, Partimiz TKP/ML'nin temel aldığı bu örgütlenme ilkelerini benimser ve uygular. TMLGB, partimizden özerk, O'nun yan örgütlenmesidir. Kendi kararlarını, kendi yönetimini belirlemek üzere; Komünist Partisinin öncülüğünde hareket eden Gençlik Birliği tüm halk gençliğinin biricik komünist öncüsüdür. Partimiz öncülüğündeki Türkiye Marksist Leninist Gençlik Birliği Ekim 2004 yılında başarıyla gerçekleştirdiği 2. Kongre'sinde Partimizin çizdiği güzergahın doğruluğunu ve bu güzergahta ısrarla yürüyeceğini ilan etti.

Gençlik Birliğimizin örgütlenme ilkelerinden biri de devrimci bir çekirdeği (önderlik) merkez almasıdır. Bu merkez tüm çalışmaların yöneticisi ve yönlendiricisi konumundadır; bu yüzden gizliliği belirleyici derecede önemlidir. Gençlik Birliği tepeden tırnağa bu ilke etrafında örgütlenir. Bu ne demektir? Bu, sadece merkez komitesinin değil, tüm alanların sağlam bir çekirdek tarafından yönetilmesi demektir. Yukardan aşağıya örgütlenme anlayışının bu halde olması demektir.

Sadece sağlam bir çekirdek oluşturmak örgütlenme ilkelerimizin gerçekleşmesini sağlamaz. Bunun kadar önemli bir başka ilke de, bu çekirdeğin dışarı ile güçlü ve sıkı bir iletişiminin, ilişkisinin olmasıdır. Etrafındaki her kişiyi, örgütlenmeyi, aracı kitleleri yönlendirmek üzere örgütlemek bu sağlam çekirdeğin görevidir. Bunu yerine getiremeyen bir önderlik görevini yerine getiremiyor demektir... Bu görevin başarısı aynı zamanda onun gizlenmesi, korunması için de zorunludur....

Gençlik Birliğimiz esas olarak bu ilkelerle göre örgütlenmektedir.

Yoğunlaşılması gereken alanları saptarken, örgütlenmede esas alacağımız kesimleri tespit ederken nasıl bir devrim istediğimizi ve nasıl bir mücadele için örgütlendiğimizi asla unutmamalıyız. Bu konuda hata yapanlar ya da hata içinde olanlar sadece yenilgiye giden yolda zaferler elde edebilirler... Bizim tercih edeceğimiz ise zafere giden yolda alınabilecek yenilgilidir...

Belli bir amaca ve belirli kurallara uygun bir örgütlenme sistemli ve planlı bir çalışmaya anlamına gelir. Devrim, başından itibaren belli hedeflere ve biçimlere göre örgütlenecektir. Örgütlenmemizin sağlam ve yenilmez bir örgütlenme olabilmesi için ilkelere sadık kalınması zorunludur.

Planlı bir örgütlenme çalışması asla, kendiliğinden gelişebilecek hareketlere sırtımızı dönmeyi gerektirmez. Biz Komünistler çok iyi biliyoruz ki, bize rağmen, örgütlenme sürecimize rağmen

kitleler harekete geçebilir ve “önderliğimizi beklemeden” ileri hamleler gerçekleştirebilir. Bu durumda görevlerimizi bu hareketin niteliğine, gelişimine göre belirlemek gerekir. Bundan kaçınmak önderlik görevini kitlelere bırakmaktır. Bu da kendiliğindenciliktir ve yenilgiye giden yolda zaferi ummaktır...

“Devrimin tek umudu “kalabalıktır”; ancak bu kalabalığa önderlik edebilen (lafta değil, fiiliyatta) bir devrimci örgüt polise karşı savaşılabılır...”, “Devrimci bir partinin ancak devrimci sınıf hareketine fiilen rehberlik ettiği zaman adına layık olabileceğini akıldan çıkarmalıyız. Gene, herhangi bir halk hareketinin sayısız biçimlere büründüğünü, durmadan yeni biçimler geliştirdiğini ve eski biçimleri ıskartaya çıkardığını, değişiklikler getirdiğini ya da eski ve yeni biçimlerin yeni bileşimlerini yarattığını hiç unutmamalıyız. Mücadelenin araçlarının ve metotlarının oluşturulması sürecine faal olarak katılmak görevimizdir.”, “Kitlelerin doğrudan katılımını sağlayabilecek ve bu katılımı teminat altına alabilecek şiddet biçimlerinin hazırlanması için çalışılmasını istedik.” (Lenin. Devrimci Maceracılık Makalesi)

Proletaryanın büyük öğretmenlerinden Lenin yoldaştan aktardığımız bu alıntılar Komünist Partilerinin kitlelerle kuracağı ilişkinin içeriğini vermektedir. Devrimin kitlelerle, ama sadece kitlelerle mümkün olduğu biz komünistlerin temel tezlerinden biridir. Bununla birlikte kitlelerin devrime doğrudan katılımını sağlamak üzere, onları bilinçli bir hareketin içine çekmek üzere komünistlerin yapmak

zorunda oldukları görevler vardır. Bunun anlamı şudur: komünistler kitlelerin devrim yapacak yegane güç olduğunu asla unutmamalı, inkar etmemelidir ve kitlelerin devrime doğrudan katılımını sağlamak yine komünistlerin görevidir. Kitlelerden, kendiliğinden devrim beklemek, düzene isyan etmelerini beklemek; çalışmaları da bu beklemecilik üzerine inşa etmek komünistlerin kabul edebileceği bir yaklaşım değildir...

Tüm militanlarımız, gençlik birliği üyesi yoldaşlarımız bu bilinçle görevlerine yoğunlaşmış durumdadır. Halk gençliğine çağrımız halkın kurtuluş mücadelesinin muzaffer yürüyüşüne katılmalarıdır. Şehit yoldaşlarımızın açarak yürüdüğü bu yolda hiçbir şey pürüzsüz değildir. Ölüm arkamızdan sürekli koşacaktır. En son Muharrem yoldaşın, Aşkın yoldaşın ve Çaffer yoldaşın sloganlarla inlettiği Dersim dağlarında kavga çetindir. Ancak hiçbir şey silaha sarılmış halkın muzaffer yürüyüşüne engel olamaz. Halk gençliği emperyalistlerin tahakkümü altındaki bu ülkede, onlarla işbirliği içinde olan, onların uşaklığı ile yaşam sürenlerin yaşadığı bu ülkede devrim yapma sorumluluğunu gururla taşıyacaktır. Biz komünistler bunun bilincinde olarak şehitlerimizin çağrısını yineliyoruz: Halk gençliğini uzun ve zorlu devrim mücadelesine katılmaya, örgütlenmeye, silahlı devrim kavgasına çağırıyoruz.

Faşist Diktatörlüğün Yeni Ceza ve İnfaz Yasası Eylemlere Protesto Edildi

Faşist Diktatörlüğün Yeni Ceza İnfaz Tasarısı ile devrimci tutsaklara saldırıları ve 19 Aralık Katliamı'nın yıl dönümü duvar yazılamaları ile protesto edildi. “Tek tip yaşama hayır”, “Halkların katili patron ağa devleti”, “Devrimci tutsaklar teslim alınamaz”, “19 Aralık'ta alanlara”, “Halkımız saflara hesap sormaya” yazılamaları çeşitli yerlere yazıldı.

27 Kasım Cumartesi günü militanlarımız Gülsuyu Tepe'de ‘MEHMET DEMİRDAĞ YOLDAŞ VE DERSİM ŞEHİTLERİ ÖLÜMSÜZDÜR TKP/ML TIKKO’ imzalı bir pankart astılar.

anlamda netsizliklerin yaşandığı, ezilenlerin haklı ve meşru mücadelesine karşı güvensizlikler beslediği bir dönemde güvensizlikleri güvene dönüştürmenin yolu, ideolojik netlikte ve bu netliğin yön verdiği ısrarda geçiyor..."

Türkiye'de politik durum gündeminde:

"... Bu tablo üzerinde şu somut sonuçları çıkarmak mümkündür. Devrimci savaşlar için nesnel koşullar mevcuttur. Ama, bu nesnel koşullar üzerinde yükselen devrimci bir dalgadan da, kendiliğinden gelişen yaygın bir kitle hareketinden de söz edemeyiz. Ama kitlelerin sisteme karşı duyduğu ciddi bir hoşnutsuzluktan söz edebiliriz. Tüm mesele kitlelerin bu hoşnutsuzluğuna doğru taktik politikalarla müdahale edecek ve bunu ısrarla sürdürecektir dönemin kadrosunu ve militanını yaratmaktır. Bu acil bir ihtiyaçtır. Bu ihtiyaç çözüldüğü ölçüde kırdı, şehirde devrimci pratiklerin kitleleri etkileyip harekete geçirme gerçeğiyle yüzleşmesi kaçınılmaz hale gelir. Her militanımız buna inanmalı ve görevlerine de bu sorumluluk bilinciyle sanılmalıdır..."

"... Diğer gözden kaçırılmaması gereken bir nokta ise, devrimci ve komünist hareket nicel olarak zayıflarken; buna karşın reformist hareket de güçlenmiyor. Bunun en önemli nedenleri reformistlerin devrimci söylemleri ve çağrıları kitlelerin içinde gereken yankıyı bulmamasının yanı sıra, faşist sistemin reformistler için açtığı kanalları bu dönem de daha da daraltmasıdır. Çünkü, ortada egemenler üzerinde baskın yaratan güçlü devrimci bir hareket yoktur. Bunların yanı sıra elbetteki genel tablonun yarattığı etkilerden de söz etmek mümkündür..."

Görevlerimiz gündeminden:

"...Gerilla savaşının sürdürülmesi ile ilgili yaşanan problemler belli yönleriyle parti tarafından anlaşılmıştır. Ancak, henüz gerilla savaşının bölgemiz, ülkemiz, içinde bulunduğumuz süreç ve bugün için esas aldığımız alan/alanlarda hangi biçimlerde ele alınacağı ve geliştirilebileceği konularında somut bir açılım gerçekleştirilmiş değildir. Bu durum asıl görevimizi ya da gerçek görevimizi oldukça yüzeysel ele almamıza, çıkacak sorunlara vakif olamamamıza neden olmaktadır. Silahlı mücadele devrimin geliştirilmesinin, halkın bilinçlendirilmesinin ve örgütlenmesinin en güçlü aracıdır. Komünist Partisi önderliğinde olduğu ölçüde, Marksist-Leninist-Maoist bir bilinçle yürütüldüğü süreçte yarı-feodal ve yarı-sömürge ülkelerde silahlı mücadeleyi ileriye taşıyacak hamleler yapmak zorunludur. Dün olduğu gibi bugün de görevimiz silahlı mücadelenin ileriye taşınması için çalışmaktır..."

"... Bu görev sadece kırlarda değil, aynı

zamanda ve elbetteki gerilla savaşına hizmet etmek üzere şehirlerde de geçerlidir. Şimdiye kadar tüm örgütlülüğün askeri eylemlere hazır olmadığını ve çalışmaların esasta hazırlanma yönünde ele alınması gerektiğinin altını çizmiştik. Bu görev henüz yerine getirilebilmiş değildir. Özellikle kır gerilla savaşındaki yetmezliğimiz bu sorumluluğumuzu önemli derecede yerine getiremememize neden olmuştur. Bugün daha etkin ve pratik içinde geliştirmek üzere askeri eylemleri önemsemek durumundayız. Örgütülüklerimiz, çalışmalarını bu yönde geliştirmelidir..."

"...Emperyalizmin hem sömürü ve talan politikalarını Türkiye'ye dayatması ve bunun sonucu olarak halkın yoksulluk ve sefaleti daha yüksek derecelerde yaşamak zorunda kalması, hem de bölgeye yönelik saldırgan politikalar ve halihazırda Irak'ta devam eden ABD öncülüğündeki işgal anti-emperyalist hareketin gelişim zeminini güçlendirmektedir. Anti-emperyalist hareketin gelişim dinamikleri NATO karşıtı eylemlerde ortaya çıkmıştır. Halkın anti-emperyalist harekete yaklaşımı olumludur. Ancak, biliyoruz ki, anti-emperyalist hareket silahlı mücadele ekseninde ele alınmadıkça ve bizim gibi ülkelere kırdan şehre halk savaşı anlayışı ile yürütülmediği sürece kalıcı ve etkin bir hareket olamayacaktır..."

"... Hapishanelerde direniş çeşitli biçimlerde devam ediyor. Dolayısıyla dışardaki sahiplenme desteği de devam etmelidir. Dahası, dışarda destek olmadan ve geniş kitlese destek artırılmadan, ne saldırılar püskürtülür, ne de kazanılmış ve kazanılabilecek haklar uzun vadeli olabilir. Bu bilinçle politik tutsaklara desteği daha da arttırmalı, yaygınlaştırmalı ve uluslar arası boyuta taşıma sorumluluğuyla hareket etmeliyiz..."

Ve diğer alanları da kapsayan bir dizi görevin saptandığı toplantının bazı kararlarından aktardığımız bu kısa alıntılar partimizin yönelimi hakkında bazı veriler sunmaktadır. Militanlarımızın Merkez Komitesinin belirlediği durum ve görevler ışığında yapacakları hamlelerle partimizi şehitlerimizi andığımız hafta içinde daha güçlü omuzlayacaklardır. Merkez Komitesi toplantısı görevlendirmelerin yeniden ele alınması ile sonuçlandırıldı.

Şan Olsun Şehitlerle Aydınlatılmış Yolunda Kararlılıkla Yürüyen Partimiz TKP/ML:

IRAK DİRENİŞİ HAKLI VE MEŞRUDUR! PARTİMİZ EMPERYALİST İŞGALE DİRENEN IRAK HALKININ YANINDADIR...

felluce 2004

Komünist ve devrimci güçler, her fırsatta, açık bir netlikle emperyalist işgalcilerin, tüm katliamlara, sınırsız yalanlara **rağmen** Irak'ta başarılı olamayacaklarının altını çizdiler. Bunun nedeni haklı ve meşru olduğu için, kitlelere dayandığı için Irak direnişinin yenilmezliğine ve başarısına duyulan güvendi. Bu güven tarihi tecrübelerin birikimine sahiptir. Tarihi tecrübelerle sırtını dönenler, kitlelerin yaratıcılığı karşısında kuşkuya düşenler, direnişin değil, işgalin kazanacağını iddia ettiler, kendilerini bu ahmak düşünceye inandırdılar. Bu ahmaklığın köksüzlüğünü, sefilliğini Felluce sokaklarında, son teknoloji ile donanmış savaş araçları ve silahlar karşısında direnen savaşı, ölen ama pes etmeyen, yenilmeyen direnişçilerin

parçalanmış bedenlerinde görmek mümkündür.

Bilindiği gibi, ABD emperyalizmi, özellikle 11 Eylül saldırıları sonrasında, çok da açık bir şekilde “terörizme karşı savaş” adı altında tüm dünyayı dize getirmek ve tüm dünyaya tek başına tahakküm edebilmenin koşullarını yaratmak için harekete geçti. Önce Afganistan’ı, arkasından da İngiliz emperyalistleriyle Irak’ı işgal etti. Kuzey Kore, İran ve Suriye de bu yolda hedef ülkeler olarak gösterildi. İşgalcilerin işgal gerekçeleri “terörizme” karşı savaştı. Oysa bu gerekçe, Ortadoğu ve Kafkaslardaki petrol ve enerji kaynakları üzerinde denetim kurmak ve bunun da parçası olduğu hegemonik güç olma/hegemonik gücünü korumak amacını gizlemek için bir maskeydi.

Partimiz TKP/ML başından itibaren bu gerçeğe dikkat çekti. Nitekim Irak sokaklarında yükselen direniş ateşi gerçeklerin karanlıkta kalmasını önledi. Bugün artık, dünya halklarının önemli bir bölümü işgalcilerin gerçek amacını anlamış durumdadır. Bu gerçeği tümüyle anlaşılır kılan, yenilmez denilen emperyalist işgalcilere Irak sokaklarını mezar eden direnişçilerdir. Direnişçiler yalnızca işgalin amacını açık bir kesinlikle deşifre etmediler, aynı zamanda tarihin bu sayfasına ABD ve işbirlikçilerinin işgal serisini durdurmak zorunda kaldığını da yazdılar. Bu gerçeği görmeliyiz. Bu gerçeği görmemiz, işgalcilerin bölgeye yığdıkları militarist gücün ve Afganistan, özellikle de Irak'taki pervasızlığın etkisi ile Suriye ve bir ölçüde İran yönetiminin attıkları geri adımları görmemize engel değildir. Bu anlamıyla Irak sokaklarında yaratılan dehşet, aynı zamanda ezilen dünya halklarına ve dönemsel çıkarları işgalcilerle çelişen diğer emperyalistlere ve karşı devrimci güçlere verilen bir gözdağıdır. Dolayısıyla Irak halkının işgalcilere tattıracağı yenilgi, emperyalistlerin zulmü ve sömürüsü altında inleyen ezilen dünya halkları için bir moral kaynağıdır. Şunu söylemek kesinlikle abartı değil: Irak sokaklarında direnişe yön veren güçlerin, objektif olarak oynadıkları tarihsel rol, sınıfsal niteliklerini aşan bir durumdadır. Partimiz başından itibaren Irak halkının direnişini desteklerken, hiçbir zaman bu direnişe esas olarak yön veren güçlerin ideolojik duruşlarını, sınıfsal niteliklerini gözden kaçırmamıştır. Burada önemle görülmesi gereken direnişin haklılığıdır. Iraklı direnişçilerin savaşı haklıdır! Çünkü kentleri, kasabaları, işgal altındadır. Yaşamları, işgalcilerin eli kanlı generallerinin iki dudağı arasındadır. Bu meşruluğu desteklemekse devrimci-demokratlığın en basit, en anlaşılır görevidir ve biz komünistler için yalnızca olması gerektir.

Her olayı, olguyu tarihsel koşulları içinde ele alıp değerlendirmeliyiz. Soruna bu açıdan baktığımızda, dünyada anti-emperyalist mücadele bilincinin zayıfladığı, ezilen halklar ve uluslar adına politika yaptığını iddia eden bir çok parti ve

örgütün kurtuluşu emperyalizmin kanlı kolları arasında aradığı bir süreçte, Irak sokaklarında, işgalcileri alabora eden direniş rüzgarının, direnişçi güçlerin amaçları, duruşları, sınıfsal nitelikleri ne olursa olsun uluslararası planda anti-emperyalist bilincin yeniden ivme kazanmasına katkı sunmadığını kim iddia edebilir? Çok açık ki bu direniş, yenilmez denilen emperyalizmin yenileceğini gösteriyor, öğretiyor. Çok açık ki, anti-emperyalist bilinç bu sayede güçleniyor, anti-emperyalist hareketin geleceği belirleyecek ana hareketlerden biri olma özelliği açığa çıkıyor.

Eğer bugün dünya halklarının önemli bir bölümü bu işgalin haksızlığına vurgu yapıyorsa, başta Bush ve savaşı kabinesi, suç ortağı Tony Blair olmak üzere tüm haksız savaş aktörleri kendi ülkelerinde tartışılır hale gelmişse, bunda sergilenen direnişin tayin edici rolü vardır. Bu, asla gözardı edilemez ve küçümsenemez.

Yine Irak halkının direnişi, direnen bir halkın gücünü ortaya koydu. Sömüren ile sömürüleni, aç ile toku, ezen ile ezileni eşit sayan, dünya üzerindeki başlıca çelişmeleri inkar eden tüm burjuva düşüncelere karşı, emperyalizm ile ezilen halklar arasındaki çelişmenin güçlü bir şekilde var olduğunu bir kez daha gösterdi. Emperyalizm işgal ve sömürü demektir. Emperyalizm katliam ve yıkım demektir. Felluce sokakları yalnız direnişe değil, aynı zamanda yıkıma ve katliamlara da tanıklıktır. Ve bu sokaklar Irak halkının zaferine de tanıklık yapacaktır.

Irak direnişi Irak Kürdistanı'ndaki burjuva-feodal önderliklerin Kürt halkı için oluşturduğu tehlikeyi de gözler önüne serdi. İddia ettikleri kurtuluşu Kürt halkının gücünde, ezilen halkların kardeşliğinde ve birliğinde aramak yerine, işgalcilerin kanlı kolları arasında arayan bu önderlikler bugün emperyalistlerin çıkarları için Kürt topraklarını işgalcilerin üssü haline getirmiş durumdadır. Bunların "kurtuluş" dedikleri kendi varlıklarının sürgit olmasıdır. Sözde, Saddam başkanlığındaki diktatörlüğe karşı "bağımsızlık" mücadelesi veren bu burjuva-feodal önderlikler bugün "Kürdistan"ı inşaa ediyorlar! Bu sadece iğrenç bir yalandır. Kurdukları "Kürdistan" Kürt halkının uğruna seve seve canını verdiği/vereceği

Kürdistan değildir; bunların inşaa ettiği Kürdistan Ortadoğu'da, bir avuç işbirlikçinin, uşağın burjuva-feodal karakterdeki yeni İsrail'idir...

Ezilen bir ulusun haklı mücadelesini emperyalistlerin çıkarlarına yedekleyen bu burjuva-feodal önderlikler, objektif olarak Kürt halkını işgalcilere karşı direnen, işgalcilerden nefret eden bölge halklarının karşısına koydular. Irak Kürtlerini peşlerine takarak anti-emperyalist, işgal karşıtı direnişçiler ordusunun karşısında, emperyalist ordunun saflarında yer aldılar. Ezilen halkların kardeşliğini ve birliğini dinamitleyen bu politika, gelecek açısından da büyük tehlikedir. Şu açık ki, direniş büyüdükçe, işgalcilerin burjuva-feodal önderliklere ve bu önderliklerin de işgalcilere olan ihtiyacı giderek artacaktır. Ve hiç kuşkusuz ki, bundan zarar görecektir olan Kürt halkıdır. Tarihin defalarca ispatladığı gibi, ezilenlerin kurtuluşu işgalcilerin dostluğunu kazanmaktan değil, ezilen halkların dostluğunu kazanmaktan ve birlikte işgalcilere karşı mücadele etmekten geçiyor.

Yüzünü Ortadoğu halklarına çevirmek yerine, emperyalist kapılara çeviren bu burjuva-feodal önderliklerin en hızlı temsilcisi Talabani, işgalcilerin Felluce katliamını, *"terörizme karşı mücadele"* olarak değerlendirebiliyor! Oysa, Kürtlerin yakın tarihine bakılsa Felluce sokaklarındaki tablonun Saddam diktatörünün Halepçe'de yarattığı tablonun bir benzeri olduğunu rahatlıkla görülecektir. Ama, Talabani bunu göremez; görse de söyleyemez. Çünkü, bugün işgalcilerin, zalimlerin dostudur. Zalimlerle dostluğun ilk koşulu zulümlerini görmezden gelmektir!

Partimiz, Kürt ulusunun ulusal demokratik talepler uğruna yürüttüğü mücadeleyi her zaman destekledi ve desteklemeye de devam edecektir. Şu açık ki, bugün ezilen bir halkın haklı ve meşru mücadelesini emperyalistlerin çıkarlarına feda eden burjuva-feodal önderliklerdir. Kürt halkının bunda hiçbir suçu yoktur. Değerlendirmelerinde bu ayrımı göremeyenler, yapmayanlar soruna doğru yaklaşmıyorlar demektir. İlerici ve devrimci güçler her türlü toptancı değerlendirme ve

yaklaşımlardan uzak durmalıdırlar.

Sonuç olarak, her TKP/ML militanı enternasyonalist bir bilinç ve sorumlulukla, dünyanın hangi bölgesinde olursa olsun emperyalizme ve gericiliğe karşı gelişen veya objektif olarak emperyalizme darbe vuran her hareketi destekleme ve sahiplenme bilincine sahip olmak zorundadır. Kısacası; Irak halkının direnişini sahiplenmek, acılarını ve sevinçlerini paylaşmak bizim düşünsel tarzımızın bir gereğidir. Ve dolayısıyla, bu direnişi de pratik mücadelemiz içinde gündemleştirme görevi ile yüz yüzeyiz.

Iraktaki anti-işgalci direnişi, zayıflayan anti-emperyalist bilince yeniden ivme kazandırmanın bir aracına dönüştürmeliyiz. Çalıştığımız her alanda emperyalizmi ve işgalciği hedefleyen esnek platformların oluşturulmasına ön ayak olmalı; dışımızdaki platformların içinde de aktif olarak yer almalıyız. Daha da önemlisi, bu somut sorunlardan hareketle, ezilenlerin cephesinde anti-emperyalist bilincin gelişimini sağlayacak, kitleleri anti-emperyalist mücadele içine çekecek propaganda-ajitasyon araçlarını yaygın bir şekilde kullanmanın imkanlarını zorlamalıyız. Unutmamak gerekir ki, sokaklara, alanlara dönük olmayan anti-emperyalist bir söylemin hükmü güçsüz olur. O halde güçsüz ve etkisiz değil, basitten karmaşığa doğru etkili ve güçlü pratiklere yönelmeliyiz. Değiştirmenin, kalıcı etkiler ve örgütlülükler yaratmanın yolu buradan geçiyor.

PROPAGANDA VE AJİTASYON FAALİYETLERİ ÜZERİNE

Komünist Partisinin, amacını kitlelere anlatabilmesi ve kitleleri bu amaçlara etrafında birleştirip harekete geçirebilmesi için, propaganda ve ajitasyon araçlarını yerinde ve zamanında ,etkili ve doğru kullanması gerekir. Bu araçların kullanılmasında zaafı olan bir komünist partisinin kitlelere ulaşmakta, kitleleri örgütleyip siyasal iktidar mücadelesine yöneltmekte ciddi sorunlarla yüz yüze gelmesi kaçınılmazdır.

Doğru bir propaganda ve ajitasyon, gücünü somutluktan almak zorundadır. Hangi görsel aracın, ajitasyonlu konuşmanın nerede ve nasıl yapılacağını planlamak kadar, yapılacak olanların somut durumla, somut sorunlarla bağlantılı olması da o kadar önemli ve gereklidir. Gerekli olan diğer bir şey ise, kullanacağımız propaganda araçlarının kitleler tarafından rahatça anlaşılır olmasını sağlamaktır. Basit ve anlaşılır bir dil hitap edeceğimiz kesimler tarafından rahatça anlaşılmasını sağlar.

Propaganda faaliyetleri öncelikli olarak propaganda konusu/konuları hakkında araştırmayı, incelemeyi, öğrenmeyi gerektirir. Her propagandacı kesinlikle, konusu hakkında yeterince bilgili olmalıdır. Bilgili olmak ikna etme gücünün önemli bir parçasıdır. Etkili konuşmak, etkili tavırlarla etrafındakileri kendini dinler kılmak elbetteki propagandacı için önemli meziyetlerdir. Ancak, eğer konusu hakkında bilgisi yetersiz ise, tüm bu meziyetlerin bir anlamı kalmaz. O halde önemli olan ve hatta olmazsa olmaz olan bir “meziyet” de bilgili olmaktır. Her propagandacı, bu yüzden yetkin bir araştırmacıdır, öğrenmekten bıkmayan bir öğrencidir. Kuşkusuz, sonuçlar üzerinde dururken, bu sonuçlara yol açan nedenler üzerinde durmayan, çözüm ve kurtuluş perspektifini içermeyen bir propaganda eksik ve yetersizdir. Böyle bir propaganda gerçekte propaganda bile değildir...

Mesela, egemen sınıfların sömürü politikasının ezilenler cephesinde yol açtığı yoksulluktan ve yıkımdan söz ederken; kurtuluşun nasıl olacağını, kurtuluşu sağlayacak olan araçların gerekliliğini,

biçimini, süreç ile ilişkisini, geleceğini somut olarak işlememiz gerekir. Tek başına sömürü ve zulüm politikasının yol açtığı sonuçlardan söz etmek yetmez, bununla birlikte bu zulüm ve sömürünün nasıl gerçekleştiğini, genişliğini ve derinliğini, gerçekleşmesine neden olan zemini de anlatabilmeliyiz. Ancak bunlarla birleşen bir kurtuluş yolu kitlelerin beyninde somut bir gerçeklik halini alır, gerçekleşebilir kabul edilebilir. Kitleler ancak kendi gücünü kavradıkça harekete geçme bilincine yaklaşabilirler.

Propaganda ve ajitasyon arasına kalın duvarlar çizemeyiz, ama ikisi arasındaki farkı görmeyeceğimiz anlamına gelmez. Propaganda; olayların, olguların neden ve sonuç ilişkilerini içeren, alternatif çözümler sunan, bir tarihi süreci kapsar. Elbetteki, her somut sorunda propaganda yöntemleri değişebilir, ama süreç boyunca propagandanın gerekliliği ortadan kalkmaz. Ajitasyonun ayırt edici özelliği ise, daha çok somut bir olaya dayanması ve aynı zamanda duygulara hitap etmesidir. Ajitasyon, kitleleri coşturma ve harekete geçirme eylemidir.

Örneğin, faşistlerin kitleye yönelik saldırılarında, gecekondu yıkımlarında, direniş ve karşı saldırıyı örgütlemek, devrimci bir coşku yaratmak, moral ve motivasyonu yüksek tutmak için, yüreklendirici ve harekete geçirici konuşmalar yapmak ajitasyon yapmaktır. Somut duruma denk düşen pratik bir tutum olarak ajitatif konuşmalar yapmak devrimci mücadele açısından, kitlelerin devrimci özünü açığa çıkartmak açısından, gerçeği birden gözler önüne sermek ve kitleleri gerçeklik karşısında etkili kılmak açısından kesinlikle olması gereken bir adımdır. Kuşkusuz ki, ajitasyonla her şeyi değiştiremezsiniz, kitleleri kalıcı olarak devrimciileştiremezsiniz, ancak sürekli ajitasyon sürekli aydınlanma, sürekli hareket sağlar ve bu süreç uzadıkça gerçeği tümüyle çözmeye girişen kitleler yaratmaya katkı sağlamış oluruz. Ajitasyona bu gözle bakmak gerekir.

Aksi durumda ya ajitasyonu anlamsız bulur ve yerinde getirmeyiz ya da ajitasyondan çok şey bekler ve ondan erken bir şekilde uzaklaşırız. Açık ki kitlelere bakış açımız onları devrimi gerçekleştirmek üzere harekete geçirmektir. Bunun için onların önemli oranda bilinçlenmesi gerekir. Ajitasyon bu sürecin sürekli bir parçasıdır. Ajitasyon çalışmalarında elbette kitlenin ruh halini, o anki tepkilerini iyi gözlemlemek gerekir. Uygun olmayan koşullarda yapılacak ajitasyonlu bir konuşmanın hiçbir etkisi olmaz.

Ajitasyon/propaganda faaliyetleri farklı bir çok araçla gerçekleştirilebilir. A/P sözlü yapılabildiği gibi silahlı da yapılabilir. Bunu belirleyecek olan neye karşı, ne için, nerede A/P yapıldığıdır.

Yine, güncel siyasal gelişmeleri, kitlelerin anlayabilecekleri bir üslupla ve propaganda/ajitasyon araçlarını en iyi tarzda birleştirerek anlatmanın, kitlelere bu araçlarla ulaşmanın, kitlelerin dikkatlerini sorunlara yöneltmenin pratik anlamını ve önemini kavramak zorundayız. Şu açık ki, bir gazete dağıtımında dahi, yukarıda ifade ettiğimiz noktaları göz ardı etmememiz gerekiyor. Kitleler etkileyici, dikkat çekici bir anlatımla sorunlarına vurgu yapılan bir konuşmayı, makaleyi, bildiriye, şiiri okur veya dinler. Tüm mesele siyasal iktidar mücadelesinde, kitleleri örgütleyip harekete geçirmek için bu propaganda ve ajitasyon araçlarını, yerinde ve zamanında, amacına uygun bir tarzda kullanmakta düğümleniyor. Elbetteki bu araçların en etkileyici tarzda kullanılması için bu araçları kullanacak kadro ve militanların yetiştirilmesi, bu vasıflara sahip olan aktivistlerin bu alanlarda görevlendirilmesi gerekiyor. Herkesten bu görevleri beklemek gerçekçi bir yaklaşım değildir. Bu alanların daha özel bir çaba ve beceriyi gerektirdiği açıktır. Açık olan diğer bir şey ise; bu beceriler ancak pratiğe dönük ve yoğun bir emek ve çabayla kazanılır.

Sorunu bu bakış açısıyla ele almalıyız. Ve bu bakış açısına uygun olarak

semtlerde gecekondü yıkımlarına, her türlü yozlaşmaya, zamlara, baskı ve işkencelere karşı kitleleri direnişe sevk edecek, direnişe çağırarak ajitasyon araçlarını kullanmalıyız.

Sorunun daha iyi anlaşılması için proletarya partisinin siyasal iktidar mücadelesinde propaganda ve ajitasyonun önemine dair yaptığı değerlendirmelere yeniden başvuracağız.

“Propaganda ve ajitasyon faaliyetleri devrimin niteliğine ve içinde bulunduğu aşamaya uygun olarak, devrimin stratejisine hizmet edecek şekilde ele alınmalıdır. Propaganda açısından bunun anlamı şudur; devrimin asgari programını kitlelere kavratmak, kitleleri o temelde eğitip harekete geçirmek için tüm araç ve yöntemleri kullanmak demektir. Ülkemizde temel mücadele biçimi silahlı mücadeledir. Devrimin yolu halk savaşıdır. Dolayısıyla bu iki olguyu gündeme getirir. Birincisi, propaganda ajitasyon ve kitleleri bilinçlendirme ve faaliyetlerin önemli parçalarından birini, kitlelere ihtilalci bir ruh kazandırma, onlara silahlı mücadelenin gerekliliğini (daha doğrusu kaçınılmazlığını) kavratma vb. oluşturur.”

“Siyasi propaganda faaliyeti ile, silahlı mücadele çelişmez silahlı mücadele genel olarak politik mücadelenin özel olarak da propaganda ve ajitasyonun bir biçimidir. Yani ajitasyon ve propagandanın barışçıl biçimleri olduğu gibi, silahlı biçimleri de vardır. Barışçıl ajitasyon ve propagandayı, silahlı mücadeleyi güçlendirici temelde ele almalıyız. Siyasi ajitasyon ve propaganda, kitleleri örgütleme, partinin önderliğinde iktidara yürümesini ve almasını amaçlıyorsa silahlı mücadele ve silahlı propagandanın da amacı budur.” (TKP/ML'nin Merkezi Yayın Organı Komünist. Sayı16)

Bu konuda yine İ. Kaypakaya yoldaşın şu saptamalarını doğru kavrarsak güncel görevlerimizle bütünleştirmemiz gerekir. *“Ülkemizde de, halk ordusunun çekirdeğini teşkil edecek olan gerilla grupları, sadece savaşmakla yetinmeyeceklerdir. Aynı*

zamanda yığınlar arasında propaganda ve ajitasyon yapmalı, yığınları örgütlendirmek ve silahlandırmak ... gibi önemli görevleri de yerine getirecektir. (Seçme Eserler)

Yazının giriş bölümünde, propagandanın somuta ve güncel olan/olması gereken özelliğine değinmiştik. Dolayısıyla bugün emperyalistlerin Irak işgalinden hareketle işgal ve işgal karşıtı mücadele ekseninde kitlelerin içinde emperyalist ve anti emperyalist mücadelenin önemi ve gerekliliği üzerinde sözlü ve yazılı araçlarla propaganda ve ajitasyon çalışmaları yürütmek somuta denk düşen güncel bir görevdir.

Bir emperyalist birlik olan, dünya halklarının sömürülmesinde, halklara ait zenginliklerin talan edilmesinde başat rollerden birini oynayan Avrupa Birliğine üyelik sorununda, Türk devletinin ve kimi oportünistlerin ve burjuva milliyetçilerin kitlelere yaydıkları yalanları, gücünü gerçeklerden alan propagandayla deşifre etmek de güncel bir görevdir.

Bu görevleri çoğaltmak daha da mümkündür. Örneğin, Türk devletinin Kürt ulusuna yönelik çok yönlü ve kapsamlı saldırılarını, IMF reçetelerinin başta işçi ve memurlar olmak üzere tüm emekçiler cephesinde yarattığı işsizlik, örgütsüzleşme ve yoksullaşma politikalarını emperyalizmle bağını kurarak teşhir etmek vb.

Yürüteceğimiz tüm bu propaganda ve ajitasyon faaliyetleri emperyalizme ve uşaklarına karşı sürdürdüğümüz Demokratik Halk Devrimi mücadelesine hizmet edecek, onu güçlendirecek nitelikte olmak zorundadır. Şüphesiz ki, tüm araçların bu mücadeleye gereken katkıları sunması için yerinde ve zamanında kullanılması gerekir. Atılan slogan, yazılan makale, yürüyüşte taşınan pankart, gerçekleştirilen silahlı eylem bu mantığa, bu anlayışa uygun olmalıdır.

Ajitasyon-propaganda faaliyetlerinin bütün amacı kitlelerin belli hedefler için belli yöntemlerle ve belli biçimlerde birleşmesini

sağlamaktır. Kitlelerin yenilmez bir güç haline gelmesi ancak bu sayede gerçekleşebilir. Kitlelerin farklı kesimleri devletin saldırılarına farklı biçimlerde, farklı alanlarda maruz kalırlar. İşçinin, köylünün, kamu emekçisinin, öğrencinin devlet ile ilişkisi, egemen sınıflarla ilişkisi farklı biçimlere sahiptir. Yine her sınıf ve katman kendi içinde farklı sorunlar yaşayabilmektedir. Bunun böyle olması bu sorunların yaratıcılarının aynı merkezler olmadığı anlamına gelmez. Biliyoruz ki belli sınıfların aracı olan devlet bu sınıfların çıkarına uygun olarak yine belli sınıflara karşı saldırılar örgütlemektedir. Ya da bu gerçeği bizim tek başına bilmemiz yetmez. Burada önemli olan, bu gerçeği kitlelere taşımak, kitleleri bu konuda aydınlatmak. Ve bu gerçeği kitlelere taşımanın yolu da her kesimin somut sorunları üzerinde propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini yürütmekle ancak sağlanabilir. Bu bağ geliştikçe, aydınlanma eylemi büyüdükçe, başta işçi sınıfı almak üzere tüm ezilenler sorunlarının ve düşmanlarının ortak olduğu gerçeğini kavrayacaklardır. Ve kurtuluşu da birlikte arayacaklardır.

TKP/ML MİLİTANLARINDAN EYLEMLER

Bombalarımız Dersim Şehitleri İçin Patladı.

Aralık ayı içinde Dersim şehitlerini uğurlamak, Irak işgalini protesto etmek, halkımız üzerindeki baskıyı ve aratarak süren sömürüyü, Tokat'ta faşist ordu güçlerince artarak devam eden karşı devrimci politikaları, yeni "ceza ve infaz yasası"nın protesto için militanlarımızca bir dizi eylem gerçekleştirilmiştir. Bu eylemler yürüttüğümüz mücadelenin kararlı ellerde olduğunu göstermektedir. Her komitemiz, her yoldaşımız devrimci savaşımı ileriye taşımak için elindeki olanakları sonuna kadar kullanmaya devam etmelidir. Şehitlerimiz ve tutsak yoldaşlarımız partimizin eylemleriyle gururlanacaklardır. Şan olsun zafere olan inancını halkına duyduğu güvenle birleştiren silahlı militanlarımıza. Şan olsun faşizme rahat etmeyeceğini bildiren bombalı eylemlerimize. Şan ve şeref olsun Devrim ve Parti Şehitlerine. Şan ve şeref olsun hücre tipinde direnişi sürdüren yoldaşlarımıza ve tüm devrimci tutsaklara...

Dersim dağlarında şehit düşen yoldaşlarımız İstanbul'da 7 Aralık 2004 tarihinde Kartaltepe Polis Karakolu, Fatih'teki HSBC bankası şubesi ve Dudullu'daki DİMES İstanbul Temsilciliğine yönelik bombalı eylemlerle uğurlandılar.

Eylemlerin sorumluluğunu üstlenen yoldaşlarımız kitlelere şu açıklamayı yaptılar:

"... Kasım ayı içinde Dersim dağlarında şehit düşen Muharrem Yiğitsoy, Aşkın Günel ve Cafer Kara yoldaşlar bu güzergahın haklılığını ve doğruluğunu bir kez daha ısrarlarıyla cüretleriyle kanıtlamışlardır. Halkımız yoldaşlarımızın cüretini kuşanmalı ve emperyalizme ve faşizme karşı silaha sarılmalıdır. Bunun için halkımızı mücadeleye seferber edecek ve işçi sınıfı önderliğinde örgütleyecek olan partimiz TKP/ML'dir. Dersim şehitlerinin ölümsüzlüğü Bakırköy'de patlayan bombayla bir kez daha ispatlanmıştır."

"İngiliz emperyalizminin finans kurumu HSBCbank'ın bombalanması emperyalist işgal ve sömürü karşısında direnen başta Irak olmak üzere tüm dünya halklarına gönderilen bir selamdır. Ezilenlerin öfkesi ve direnişi emperyalistleri mutlaka yerle bir edecektir."

"Yine DİMES İstanbul Temsilciliği'ni bombalayarak bu komprador firmayı gerilla bölgesi olan Tokat'taki karşı devrimci faaliyetlerine son vermesi için uyarıyoruz. Ve emekçi halkımızı halk ordusu TİKKO'ya omuz vermeye çağırıyoruz"

"Yaşasın partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO, Komünist Gençlik Örgütümüz TMLGB",

"Kahrolsun emperyalizm ve onun yeminli uşağı komprador patron ağa devleti",

"Yaşasın Halk Savaşı"